

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA LUBLIN

z dnia 2022 r.

w sprawie nadania nazwy skwerowi położonemu w granicach administracyjnych miasta Lublin

Na podstawie art. 18 ust. 1 i 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559, 583, 1005, 1079 i 1561) - Rada Miasta Lublin uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Skwerowi wskazanemu na załączniku graficznym nadaje się nazwę: Izabelli Sierakowskiej.
2. Załącznik graficzny, o którym mowa w ust 1. stanowi integralną część uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego.

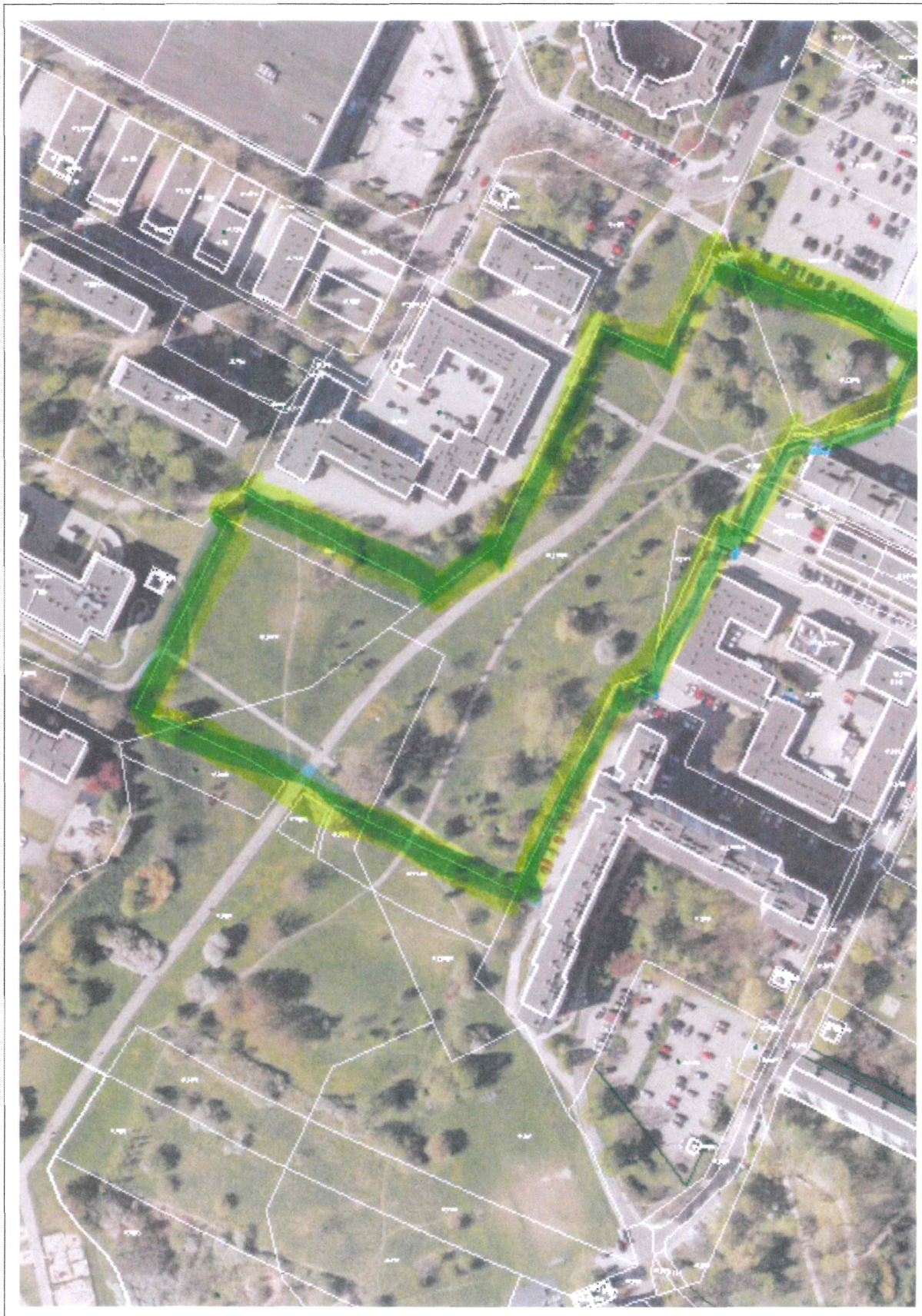
Przewodniczący Rady Miasta Lublin

Jarosław Pakuła

Wojciech Jankowski
Stanisław Kieć
Adam Ostrowski
Wojciech Jankowski
Elżbieta J. Doidos
Orzechowska Monika
Bartosz Puzo
M. Bujak
Grzegorz

Łukasz Komar
Marek Jędrzejak
Dariusz Sadowski
Piotr Chęć
Jarosław Pakuła

Załącznik graficzny
do uchwały nr/...../.....
Rady Miasta Lublin
z dnia

Izabella Antonina Sierakowska (1946-2021) - dla wielu mieszkank i mieszkańców Lublina, dla wielu z nas, „pani Iza”, lub po prostu „Iza”. Postać i osobowość której nie da się zamknąć w ciasnych ramach notki biograficznej, czy nawet obszernego wpisu w encyklopedii, który wylicza liczne kadencje w parlamencie, czy uzyskane przez nią imponujące wyniki wyborcze. Choć nie urodziła się w Lublinie, związała z naszym miastem swoje życie osobiste, zawodowe oraz działalność społeczną i polityczną. Ukochana przez uczennice i uczniów nauczycielka i wychowawczyni wielu roczników młodych ludzi. „Sorka”, której z pełnym zaufaniem można było powierzyć najpoważniejsze rozterki nastoletniości. Działaczka związków zawodowych, Prezes Zarządu Oddziału Związku Nauczycielstwa Polskiego w Lublinie, dla której wysoka jakość edukacji polskiej młodzieży była zawsze jednym z najważniejszych celów. Polityczka, posłanka na Sejm sześciu kadencji, uzyskująca w każdych wyborach bardzo silne poparcie mieszkank i mieszkańców Lublina i regionu, ale przede wszystkim osoba wielkiej wrażliwości społecznej. Posłanka do której ustawiały się kolejki osób potrzebujących pomocy i wsparcia, ludzi skrzywdzonych i odrzuconych przez zmieniające się społeczeństwo. Jako parlamentarzystka obdarzona była niezwykle żywiołowym politycznym temperamentem, który często zaskakiwał zarówno politycznych przyjaciół jak i oponentów. Jej obrazowy, czasem bardzo mocny język i instynkt polemiczny przeszedł do historii publicznych wystąpień. Prezentowała spójny, silny, konsekwentny i trwały zestaw humanistycznych poglądów na sprawy społeczne, ekonomiczne i polityczne. Zawsze bezkompromisowa rzeczniczka i obrończyni praw kobiet, praw społecznych, zawodowych, ekonomicznych, politycznych i zdrowotnych. W walce o te prawa nigdy nie rezygnowała, nie cofała się, nigdy nie pozostawiła osamotnionych w walce o pełnię ich praw i wolności. Posiadała bardzo silną intuicję społeczną i polityczną. Widziała też kiełkujące zagrożenia dla polskiej demokracji. Dzisiaj, pomimo upływu lat, jest coraz bardziej inspirującym wzorem bezkompromisowej postawy humanistycznej. Poglądy te nie tylko głosiła, ale przede wszystkim realizowała w praktyce, uzyskując sukcesy społeczne i polityczne ciężką, ale przede wszystkim skuteczną pracą. Była pięknym, wyrazistym i lojalnym człowiekiem. To było w niej nierozdzielne w codziennym życiu, pracy zawodowej, politycznej pasji, w relacjach z bliskimi współpracownikami i wyborcami.

Zawsze miała swoje poglądy i walczyła o nie. Bezkompromisowo broniła racji ludzi. Była odważna, otwarta, akceptowała zmieniający się świat, ale nie rezygnowała ze swoich wartości i ocen. W 1987 roku została matką chrzestną statku Lublin II. W 2006 roku ubiegała się o urząd Prezydenta Lublina, uzyskując w I turze największą liczbę głosów. W tym samym roku została wybrana radną Sejmiku Województwa Lubelskiego III kadencji. To ona była siłą walki o prawa kobiet w Polsce. Dziś walka o te prawa przeciw przemocy, dyskryminacji, o dokończenie procesu emancypacji są programem wielu ugrupowań politycznych. Izabella Sierakowska była wśród pionierów tej walki, odważnych i niezłomnych. To zostanie zapisane w historii. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda odznaczył pośmiertnie Izabelę Sierakowską Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Dzisiaj nikt nie może zakwestionować jej dorobku i dobrych wspomnień jakie po sobie pozostawiła w sercach mieszkanki i mieszkańców Lublina. Nie ulega wątpliwości, że odcisnęła też znaczące piętno na polityce krajowej. Obecna polska lewica, ale też paradoksalnie polska prawica, nie byłyby tym czym są obecnie, bez wpływu Izabelli Sierakowskiej. Tak niedawno tłumy mieszkanki i mieszkańców Lublina żegnały Ją na cmentarzu przy ul. Lipowej. Ciężka choroba nie wyrwała Izabelli z nurtu polskich spraw. W czasie pogrzebu odczytano jej ostatnie przesłanie adresowane do nas wszystkich. Jak zawsze sformułowane językiem prostym i mocnym, odnoszące się do spraw przeszłych i przyszłości. Był to mocny głos na rzecz feminizmu, humanizmu i demokracji. Była postacią wpływającą na rzeczywistość, formującą ludzkie postawy i zawsze sprzeciwiającą się złu. My, mieszkanki i mieszkańcy Lublina jesteśmy winni Izabelli Sierakowskiej godne upamiętnienie w naszym mieście, które wybrała na swój dom, mieście któremu poświęciła lata pracy.

Wigoria Jankowska

Stanisław Kienycki

Andrzej Ostrowski

Wojciech Tajecki

Opłochowska Marmelada

Elżbieta J. Dorobos

Zbigniew Kuzaj MBullie

Grzegorz Kubon

Łukasz Szwarc

Maja Zaleska

Dariusz Szadkowski

Piotr Chojak

Jarosław Podurka